

Himlene, Herre, fortælle din ære

Musik: Pontoppidan 1740/ K. Lyngbye

Tekst: DDS02 392,1-6

SS
A

1. Him - le - ne, Her - re, for - tæl - le din æ - re, me - ste - ren

6

pri - ses af hvæl - vin - gen blå. So - len og må - nen og

So - -

11

stjer - ner - nes hæ - re vi - se os, hvad di - ne hæn - der for - må.

2. Men i dit hus, i din kirke på jorden,
der tale dage med dage om dig,
der sig forklarer din sol og din torden,
der på oplysning selv natten er rig.

3. Ej er i sandhed der ord eller tanke,
som i dit hus jo fik mæle og røst,
og alt så vide, som stjernerne vanke,
bringe på jord de oplysning og trøst.

4. Ordet med solen i skiftende tider
udgår som brudgom i morgenrød glans,
strålende frem ad sin bane det skrider,
krones som helten med aftenrød krans.

5. Så på sin bane din sol i det høje,
lyset i sandhed, omrejser vor jord,
intet i verden er skjult for dens øje,
aldrig udslettes dens strålende spor.

6. Ren som et guld er den lov, du har givet,
omvender sjæle, som agter derpå,
trofast dit vidnesbyrd fører til livet,
vismænd det gør af vankundige små.

N.F.S. Grundtvig 1837